

[Holstein.]

Militærberedskab vil gøre os til nationale „Mindremænd“ i Europas Omdømme, vil et saadant Skridt i end højere Grad præge de nordiske Nabostaters Syn paa Danmark.

Sverige, der som sidestillet Østersø-Stat har iøjnefaldende forsvarspolitiske Fællesinteresser med Danmark, fordi vore Staters udenrigspolitiske Interesser i status quo ved Østersøen i det store og hele er parallelle, Sverige, hvor nuværende og tidligere Ministre af alle Partier har udtalt sig uforbeholdent mod isoleret svensk Afrustning og for et Militærberedskab, bestemt til Forsvarskamp mod Angreb paa Landets Livsinteresser, hvor den ene ansvarlige Politiker efter den anden har udtalt sin Bekymring for de udenrigspolitiske Følger for Sverige af Danmarks Afrustning, Sverige, hvem Skaane og Øresund som ingen anden Stat i Verden forbinder med Danmark i ensartet historiske Traditioner, i ensartet Kultur, i ensartede sociale og politiske Interesser — Sverige og dets bekymrede Spørgsmaal om den egentlige Værdi af det nordiske politiske Samarbejde, naar dette for Alvor bliver sat paa Prøve, kan ikke af Danmarks Udenrigsminister og Leder af den danske Afrustningspolitik affærdiges med en Bemærkning om, at Sverige har nedsat sine Militærudgifter med 60 pCt., og at det, den danske Regering nu foreslaar, blot er en tilsvarende Reduktion af vort Militærberedskab.

For det første forbigaar den højtærede Minister den Kendsgerning, at statistiske Sammenligninger af Udgiftsbeløb ikke er noget sagligt Grundlag for en retfærdig og holdbar Bedømmelse af det forsvarspolitiske Problem i det enkelte Land. For det andet forbigaar han, at Danmark i 1922 gennemførte en stor Reduktion, medens Sverige først fik sin Reduktion i 1925. For det tredje forbigaar han, at det svenske Forsvarsspørgsmaal af alle svenske Partier nu er gjort til Genstand for indgaaende saglig Undersøgelse paa forsvarspositivt Grundlag. For det fjerde forbigaar han, at det danske Afrustningsforslag i Modsetning til, hvad Sverige ønsker og selv gør, netop er opbygget paa fuld Negation af et nationalt Forsvarsberedskabs Nytte og Nødvendighed.

Et hjælpeløst, værgeløst og i alle Maader krigsuforbereadt Danmark som Nøglestillingen til Østersøen — hvormed jeg ikke vil paastaa, at den danske Regering har det i sin Magt at gennemføre Nøglestillingshvervet, men selve Danmarks geografiske Beliggenhed ved Østersøen gør, at Danmarks Stilling ved Østersøen er en Nøglestilling til Østersøen — betyder, hvad det end betyder

for os selv, Svækkelse, Fare og Usikkerhed for Sverige og intet som helst andet.

Den højtærede Udenrigsminister oplyser, at den norske Statsminister Hr. Mowinckel ved Forelæggelsen af sit Militærforslag har afgivet den oplysende Erklæring, at den foreslaede norske Militærordning, naar Norges store Land- og Kyststrækning tages i Betragtning, svarer til det danske Regeringsforslag. Naar den højtærede Udenrigsminister vurderer svensk og dansk Militærberedskab og sammenligner disse, bruger han Indbyggerantal og vilkaarligt valgte procentvise Udgiftsbeløb som Sammenligningsgrundlag. Naar han sammenligner norsk og dansk Militærberedskab, bruger han Land- og Kystudstrækningens Størrelse.

Jeg har ofte spøgefuldt bemærket, at Danmark maalt med samtlige sine Kyststrækninger var et saare stort Land. Men jeg indrømmer, at Norge, naar alle dets Fjorde, Øer og Skærgaarde tages i Betragtning, er noget enestaaende vældigt. En munter dansk Videnskabsmand blev en Gang for ikke saa mange Aar siden af en højtstaaende norsk Personlighed spurgt om, hvad han mente om Norge, hvad han syntes om Norge. „Norge“, svarede han, „er stort, og saa gaar det saa Fandens langt mod Nord“. Lidet havde han tænkt sig, at dette Synspunkt skulde danne Grundlag for de respektive radikale Statsmænds militærpolitiske Betragtninger og Sammenligninger. Skade virkelig, at saa aandsbeslægtede Politikere og Fredsvenner nu er i Færd med at udveksle saa stikkent ømme Broderhilsener. Dog, det kommer som bekendt af de respektive Naaetræer og Bøgetræer og har intet med Diplomati at gøre!

Men lad os ikke tale om dansk Diplomati og Udenrigspolitik, hvor det virkelig gælder Danmarks Interesser og Rettigheder. Lad os hellere tale om det, som betyder noget: Folkeforbundet som verdenspolitisk Magtfaktor og Fredsgarant og Danmarks Minimumsforpligtelser overfor dette Folkeforbund!

Den højtærede Udenrigsminister siger, at man fra radikal Side stadig har understreget, at naar man vil have Rettigheder indenfor Folkeforbundet, maa man ogsaa opfylde Forbundsforpligtelserne. Men, understreger han, der bestaar ingen Folkeforbundsforpligtelse til at deltage i krigsmæssige Indgreb under den ene eller den anden Art af Forviklinger i Verden, som berører Folkeforbundets Stater.

Den højtærede Udenrigsminister fører en ligefrem krigsmæssig Kamp imod Vej-